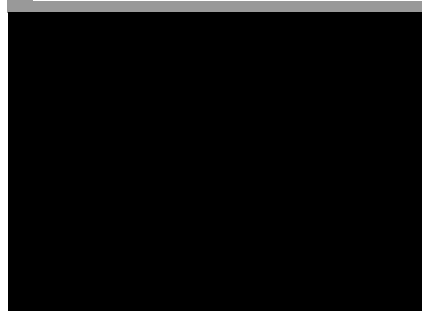
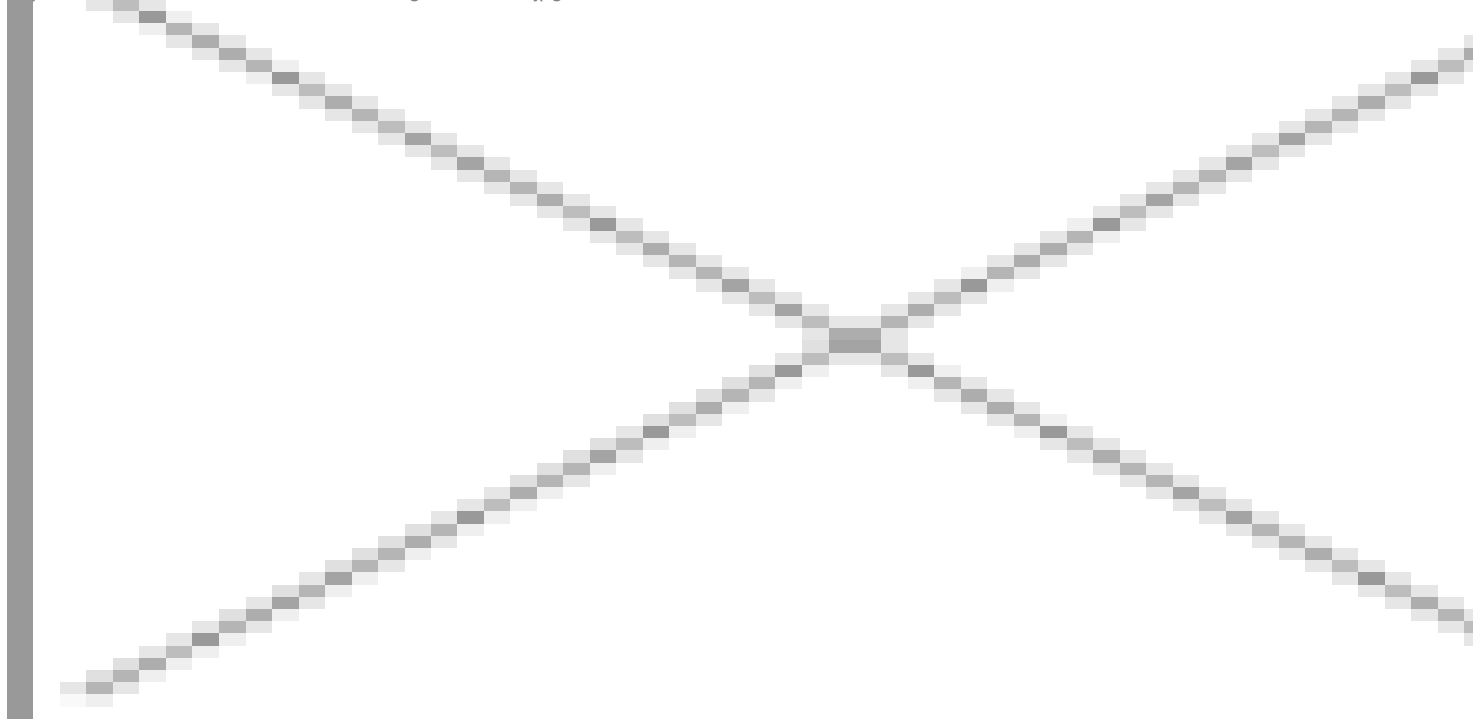

Image not found

<http://213.151.109.9/sites/default/files/ImatgeDA2015-2.jpg>

© Dani Arhitekture

Farà aproximadament dos anys que vaig tenir l'oportunitat de participar, juntament amb el meu soci Carles Sala, com a ponents convidats, al festival de Dani Arhitekture 2013 (Days of Architecture 2013) a Sarajevo, la meva ciutat natal i amb la que mantinc un permanent contacte personal i professional. Escric aquesta entrada a la revista, perquè justament entre els propers dies 28 i 31 de Maig, tindrà lloc la edició d'enguany del festival, i voldria compartir amb vosaltres aquesta informació, així com algunes reflexions personals al respecte.

Sarajevo, com la majoria de ciutats dinàmiques d'Europa i arreu del món, té una corrent de cultura independent i alternativa a l'establishment local. Molts cops, justament en aquests àmbits de la societat civil, és on sorgeixen els debats més interessants a la vegada que desinteressats sobre la societat i cultura contemporànies. La meva apreciació personal és que el festival Dani Arhitekture es podria considerar un bon exemple d'aquest àmbit. Confesso que des de l'edició a la que vaig participar, segueixo amb interès els actes que hi

ocorren, com bons exemples de la dinamització cultural bottom-up, tant tendència al nostre país, però encara incipient a molts indrets de l'Europa de l'est.

Hi ha uns quants punts que m'han creat un interès especial en el festival Dani Arhitecture. Per un costat, l'afinitat amb el tema en el que s'ha centrat el festival en les seves últimes edicions, el fet que el festival tracti l'espai comú, com a motor del desenvolupament urbà sostenible, així com el rol dels arquitectes en intervencions urbanes impulsades pels processos participatius. Aquest canvi de paradigma ha donat lloc a molts treballs teòrics i iniciatives pràctiques els darrers anys, i aquest festival s'ha fet ressò d'alguns d'ells.

Per altra banda, m'ha sorprès positivament la molt alta internacionalització del festival i les seves conferències, comptant amb ponents de gairebé tots els estats europeus. Considero que l'única forma de garantir un progrés real en l'àmbit d'investigació urbanística passa per conèixer i analitzar les diferents iniciatives que es duen a terme a nivell global, per tal de poder-les assajar, millorar i construir sobre elles, a nivell local. Estem en l'era de la societat xarxa, l'era del coneixement col·lectiu, l'era de l'open source, on l'arquitectura i l'urbanisme n'han de ser partícips proactius.

En últim lloc, i aquí em centro en la relació Sarajevo-Barcelona, m'ha agradat conèixer els organitzadors del festival, un equip d'arquitectes i urbanistes joves, de Sarajevo, i la majoria d'ells amb forts vincles amb Catalunya i amb la ciutat de Barcelona. Aquest vincle, entre dues ciutats olímpiques (Sarajevo al 1984 i Barcelona al 1992), o entre dues ciutats que han sofert un setge (Sarajevo al 1991 i Barcelona al 1714), ha estat possible, entre d'altres motius, per una sèrie d'iniciatives d'intercanvi cultural i educatiu que s'han estat impulsant a instàncies municipals i universitàries ja des de que va acabar la guerra a BiH. Moltes persones han posat el seu gra de sorra en aquesta relació, impulsant iniciatives que han fet possible que, per exemple, tota una generació de joves estudiants de Sarajevo s'hagin format a les escoles d'arquitectura de Barcelona, entrat en relació amb l'Ajuntament, conegut la Cultura catalana, i a la inversa.

Doncs bé, la major part dels organitzadors de Dani Arhitecture pertanyen justament a aquesta generació de joves arquitectes de Sarajevo formats a Barcelona, que avui en dia impulsen les iniciatives urbanes més interessants a Sarajevo. És un bon exemple d'intercanvi de coneixement, i la raó de l'ambició internacional del festival, així com del fet que diversos ponents del festival eren arquitectes Catalans o de la resta de l'Estat Espanyol.

Es per això que considero que aquest tipus d'esdeveniments son un bon revulsiu per continuar impulsant les relacions bilaterals en l'àmbit d'arquitectura i urbanisme entre Barcelona i Sarajevo, tant a nivell cultural, com acadèmic i d'investigació, o professional, que tant bons resultats ha aportat en els darrers anys.

Relja Ferusic Manusev, arquitecte
Corresponsal del COAC a Sarajevo

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://213.151.109.9/ca/content/dani-arhitecture-sarajevo>

Links:

[1] <http://213.151.109.9/ca/printpdf/printpdf/5779>

[2] <http://213.151.109.9/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>